

**Aan:
Gemeenteraad van de Gemeente Teylingen**

Teylingen, 25 juni 2020

Betreft: Reactie van Stichting Platform Hondenvrienden (SPH) op het collegevoorstel in de Kadernota 2021-2024 voor de herinvoering van de hondenbelasting in de gemeente Teylingen

Geachte leden van de gemeenteraad,

Als *Stichting Platform Hondenvrienden (SPH)* hebben wij in oktober 2019 uitgebreid gereageerd op het toenmalige collegevoorstel om de hondenbelasting opnieuw in te voeren in de gemeente Teylingen. Tot onze grote blijdschap was daarvoor vorig jaar geen politieke steun.

Nu, acht maanden later, staat de herinvoering van de hondenbelasting echter weer geagendeerd. Ditmaal bij de behandeling van de Kadernota 2021-2024.

Wederom verzoeken wij u *niet* in te stemmen met deze belastingmaatregel. Wij doen dit verzoek namens onze donateurs en steunbetuigers (met en zónder hond), en op basis van alle kennis en ervaring die wij sinds 2007 hebben vergaard.

We zijn te allen tijde bereid om deze reactie verder toe te lichten. Als SPH willen wij bijdragen aan optimaal en positief hondenbeleid, omdat dit aantoonbaar bijdraagt aan een gezonde, groene, schone, sociale en veilige leefomgeving. Dit geldt niet voor de hondenbelasting.

We vinden verbijsterend, dat dit college anno 2020 nog steeds niet lijkt te beseffen dat óók hondeneigenaren behoren tot onze lokale samenleving. Juist in deze Coronacrisis-tijd waarin 'samen' zo – en terecht – centraal is komen te staan.

Gezamenlijke lusten en lasten

In onze beleving betekent 'samen' ook, dat we sámen de lusten én lasten dragen, die nu eenmaal horen bij een lokale gemeenschap. Daarin past het niet om één groep – de hondeneigenaren – 'apart te zetten' en extra financieel te belasten.

Ja, we weten heel goed, dat de gemeente Teylingen deze mogelijkheid wel heeft. Er is een wettelijke basis in de vorm van artikel 226 Gemeentewet. Van een 'actuele basis' is echter al decennia geen sprake meer. Want dit artikel is ooit bedoeld om door honden overdraagbare ziektes, zoals hondsdolheid, te beteugelen. Later is dit overgegaan in een belasting op werkhonden (hondenkarren e.d.).

Oplopend begrotingstekort

Een oplopend begrotingstekort vormt de achtergrond voor de heroverweging van de invoering van de hondenbelasting.

Tegelijkertijd geeft het college in de Kadernota ook aan, dat **verhoging van de lokale lastendruk geen doel op zich mag zijn**. En dat deze optie dus pas als laatste mogelijkheid moet worden ingezet om te komen tot een gezonde en structureel sluitende begroting. Wij kunnen dat niet rijmen met de suggestie om dan wel een specifieke groep (de hondenbezitters) met extra lasten op te zadelen.

Bovendien geeft het college uw gemeenteraad in overweging mee, dat een verhoging van de Onroerendezaakbelasting (OZB) voor het college niet onbespreekbaar is. Ons lijkt het ook **veel logischer en ook eerlijker, om het begrotingstekort over alle bewoners te 'verdelen' via de OZB**.

Opbrengst en kosten

Ook in het huidige voorstel gaat het college uit van een opbrengst van € 100.000 aan hondenbelasting. Vorige keer zijn – zeer terecht – grote vraagtekens gezet bij de kosten, die gepaard gaan met het innen van deze belasting. Want jaren geleden waren juist ook de hoge inningskosten, een reden om de hondenbelasting af te schaffen.

Geen draagvlak voor hondenbelasting

Daarnaast is er geen draagvlak voor het betalen van hondenbelasting onder eigenaren. Enerzijds vanwege eerdergenoemde argumenten. Maar zeker ook, omdat er – helaas – geen sprake meer is van een optimaal en goed functionerend hondenbeleid in de gemeente Teylingen.

Hondeneigenaren worden stelselmatig als gebruikersgroep genegeerd bij plannen voor ruimtelijke ordening. Zowel bij bestaande als nieuwe projecten. Terwijl het ruimtegebrek steeds nijpender wordt voor de groeiende groep inwoners met honden. Ook staan de bestaande mogelijkheden om te kunnen wandelen met loslopende honden steeds weer – en meer - onder druk.

Coronacrisis geeft inkijkje

Juist de afgelopen maanden van deze Coronacrisis hebben een inkijkje gegeven in de effecten van toekomstige demografische en ruimtelijke ontwikkelingen met meer mensen, meer gebouwen, meer wegen en minder groene ruimte.

Doordat thuiswerken en -blijven de norm werd en allerlei andere activiteiten wegvielen, gingen mensen massaal aan de wandel. Ook in gebieden en op routes waar gewoonlijk vooral hondeneigenaren met hun viervoeters komen. Dat leverde niet alleen nieuwe contacten, maar ook problemen op.

Bijvoorbeeld door de aantoonbare toename van vervuiling, doordat veel meer mensen op veel meer plekken gingen 'recreëren'. Wat blijkbaar synoniem staat voor 'afval achterlaten'. Dat is niet alleen slecht voor ons milieu, maar ook gevaarlijk voor honden (en andere dieren).

Maar ook doordat het laten loslopen van viervoeters in officiële losloopgebieden opeens veel minder goed mogelijk was. Wegens de toegenomen drukte en het gedrag van andere gebruikers. Al met al hebben de ervaringen van de afgelopen maanden, ons bevestigd in onze visie, dat een optimalisering van het gemeentelijke hondenbeleid niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk is.

Alvorens onze reactie af te ronden, willen we nogmaals wijzen op de geschiedenis van de - zeer bewuste - afschaffing van de hondenbelasting.

Terugblik: afschaffing hondenbelasting

De gemeente Teylingen heeft de hondenbelasting per 2009 heel bewust afgeschaft. Gebaseerd op zowel financiële als maatschappelijke gronden. Wijlen wethouder Leo van der Zon van Financiën gaf destijds al aan dat het relatief veel geld kostte om de hondenbelasting te innen. Zijn collega-wethouder Van Velzen gaf – terecht en feitelijk juist – aan dat er “geen verband bestaat tussen de overlast van hondenpoep en de hondenbelasting.”

Ook had het toenmalige college oog en oor voor de onrechtvaardigheid van de hondenbelasting, omdat wettelijk alléén deze specifieke groep burgers een lokale heffing kan worden opgelegd, maar bijvoorbeeld katten- en paardeneigenaren niet.

Overigens pleiten we niet voor zulke soorten belasting. **Wij vinden dat de hondenbelasting in heel Nederland moet worden afgeschaft. Want alle burgers betalen via algemene belastingen mee aan allerlei voorzieningen. Denk aan aanleg en onderhoud van gemeentelijke sportparken, zwembaden. Aan (incidentele) subsidiëring van organisaties, etc. Daarvan hoeven we niet per se zelf gebruik te maken, maar toch betalen we mee. Dat lijkt ons waardevol. Dat maakt ons een samenleving.**

Zelfs toen in 2010 duidelijk werd dat Teylingen, tot en met 2013, een tekort van ca. 12 miljoen euro moest zien weg te werken, koos de gemeente er niet voor om de hondenbelasting weer van stal te halen. Tot zijn vertrek in mei 2018 heeft wethouder Van Velzen zich altijd heel enthousiast getoond over het Teylinger hondenbeleid. Zowel over de inzet en het gedrag van hondeneigenaren als het feit dat Teylingen minder overlast door hondenpoep kende, dan de meeste andere gemeenten.

Tot slot

We hopen dat uw gemeenteraad de suggestie van het college om de hondenbelasting in te voeren, net zo krachtig afwijst als vorig jaar.

De Coronacrisis raakt iedereen. Laten we de gevolgen daarvan als samenleving dragen.

Hoogachtend,

Namens bestuur **Stichting Platform Hondenvrienden**,

Ko van der Vlist, bestuurslid, 06-44324440

www.platformhondenvrienden.nl

bestuur@platformhondenvrienden.nl

